

תת"ע (עכו) 6517-07-23 - יחיא חגאזי נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 6517-07-23 - יחיא חגאזי נ' מדינת ישראל לשלום עכו

תת"ע (עכו) 6517-07-23

יחיא חגאזי

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[10.06.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לאחר שעניינתי בנימוקי הבקשה ותגובת המאשימה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.

סעיף 130(ח) לחסד"פ קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(6) 793 (2003); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת

ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

עיון בבקשת המבקש מעלה כי אינו עומד בדרישות החוק לביטול פסק הדין אשר ניתן בהעדרו.

תחילה יש לציין כי בקשת המבקש לביטול פסק הדין אשר ניתן בהעדרו הוגשה בשיהוי ותוך חריגה מסד הזמנים הקבוע

בחוק.

מעיון בתיק בית המשפט עולה כי פסק הדין הומצא לידי המבקש ביום 20.3.2024, כאשר בקשת המבקש לביטול

פסק הדין הוגשה ביום 8.5.2024. די בשיהוי בהגשת הבקשה והחריגה מהוראות החוק כדי להביא לדחיית הבקשה.

גם בחינת טענות המבקש לגופו של עניין אין בהן כדי להביא לקבלת הבקשה לביטול פסק הדין אשר ניתן בהעדרו.

המבקש טוען כי לא זומן כדיון ולא ידע אודות מועד הדיון; יחד עם זאת, עיון בתיק בית המשפט מעלה כי זימון לישיבה

מיום 6.3.2024 נמסר לידי המבקש עוד ביום 6.1.2024, כאשר המבקש חתום על גבי אישור המסירה. טענת

המבקש כי המדובר חתימתו זויפה דינה להידחות, שכן מדובר בטענה אשר הועלתה בעלמא וכלאחר יד וללא כל

ביסוס עובדתי. יפים בעניין זה דבריו של כב' השופט יורם צלקובניק ב עפ"ת 4733-12-22 שם נקבע כי דין טענה כזו

להתברר במסגרת התיק העיקרי ומכל מקום יש לתמוך אותה באסמכתאות.

על כן, דין טענת המבקש כי לא ידע אודות מועד הדיון להידחות. בעניין זה אף אפנה לעפ"ת 25991-10-22 איזגיאיב

נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 15.12.2022) שם נקבע כי "אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי "לא קיבלתי

את הזימון" או כי "אם הייתי מקבל את הזימון הייתי מתייצב לדיון", מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים

מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך."

בנסיבות, המבקש זומן כדיון ולא הצביע על כל סיבה מוצדקת אשר מנעה להתייצב לדיון.

בנוסף, גם טענת המבקש כי הרכב היה בשימוש בת זוגו במועד ביצוע העבירה אין בה כדי להטות את הכף לטובת

ביטול הכרעת הדין ולא שוכנעתי כי הותרת הכרעת הדין על כנה יש בה כדי לגרום לעיוות דין למבקש. בעניין זה אפנה

לרע"פ 7709/13 שמעון סאסי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 28.11.2013), שם נקבע כי טענת נאשם כי אדם אחר נהג

ברכב אין בה כדי לבסס עיוות דין.

לאור האמור, הבקשה נדחית.

פסק הדין יעמוד על כנו.

המבקש יפקיד את רישיון הנהיגה עד ליום 10.7.2024 שעה 10.00.

ניתנה היום, ד' סיוון תשפ"ד, 10 יוני 2024, בהעדר הצדדים.